

vyháněl, když tyto neznámé nemocné předtím oslnil znalostmi o jejich životě. Mnohem méně přijatelné je pro pentekostalisty Branhamovo učení o oplodnění první ženy Evy hadem, kvůli němuž má celé lidstvo satanovu přirozenost.

Již roku 1933 měl Branham vidění o roku 1977 jako roku světové katastrofy, druhého příchodu Ježíše Nazaretského a začátku tisíciletého království míru a hojnosti. V šedesátých letech došel k přesvědčení, že světovým katastrofám bude předcházet sjednocení všech křesťanských církví v rámci Světové rady církví, jež je satanskou organizací. Při této příležitosti vyzýval k opouštění těchto falešných církví a k připojení k jím vedenému společenství. Pokládal se za posla sedmého, posledního věku církve a zároveň za anděla, o němž hovoří novozákonní kniha Zjevení.

Společenství

Nejvíce Branhamových následovníků je sdruženo v Evangelizační alianci Williama Branhama, která má na světě snad až 700 tisíc členů. Pod hlavičkou nakladatelství Voice of God Recordings v americkém Jeffersonsville tato aliance tiskne Branhamovy spisy a vydává nahrávky s jeho kázáními. K nám Branhamův ohlas pronikl již v padesátých letech 20. století a ovlivnil sbory letničních křesťanů (1.4.10.1) na severní Moravě a ve Slezsku. Následovníci Williama Branhama se časem oddělili jak od letničních sborů, tak od Jednoty československé (1.4.6) a vytvořili samostatná společenství s dvěma centry: v Hradci Králové a v Jablunkově. Tato společenství o celkovém počtu asi sta lidí žijí bez spojení s jinými křesťany a stranou veřejného života (roku 1995 učinila pokus o veřejné působení v rámci nadace Večerní světlo). Jsou tvořena téměř výhradně členy několika tradičně branhamistických rodin.

Podstatně větší úsilí o získání zájmu veřejnosti vyvíjí jiná skupina branhamistů na našem území. Vznikla působením německého misionáře EWALDA FRANKA (* 1933), který se s Branhamem setkal poprvé roku 1955, když Branham navštívil Karlsruhe. Stal se jeho žákem a pokračovatelem jeho díla nezávisle na jeffersonvillské alianci. Centrem jeho misie je německý Krefeld; Frank ovšem cestuje po celém světě a získává pro své poselství údajně statisíce lidí. Jeho poselství je – podobně jako Branhamovo – charakteristické ostrou kritikou všech křesťanských církví a naznačováním brzkého katastrofického konce světa. Ačkoli Frank výslovně neuvedl žádné konkrétní datum těchto událostí, jeho následovníci je s jistotou očekávali v době kolem přelomu tisíciletí.

Frank misijně působí prostřednictvím masových evangelizačních shromáždění a – podobně jako centrum v Jeffersonsville – prostřednictvím desítek brožurek a nahrávek jeho a Branhamových kázání. V Čechách tyto publikace bezplatně šíří Svobodná lidová misie, pobočka stejnojmenné organizace, založené v Krefeldu

roku 1964. Ačkoli Frankova misie není cílena k vytváření samostatných sborů, pražská kancelář Svobodné lidové misie (Praha 9, Doubecká 556) koná nedělní bohoslužby. Příjemců Frankova poselství je u nás více než tisíc, jeho výslovnými následovníky je z nich však pouze několik desítek.

Ani jedna z branhamistických skupin u nás není v ekumenickém vztahu s křesťanskými církvemi. Brání jim na jedné straně nepřijatelnost Branhamových nauk pro ostatní křesťany, jednak naprostá výlučnost jeho následovníků.

Diskuse

Tvrdá kritika křesťanských církví a výzvy k jejich opuštění vzbudí čas od času mezi jejich příslušníky odezvu. Ta však není silná vzhledem k malé viditelnosti a nevelkému významu následovníků Williama Branhama v české společnosti.

Ukázka

Ukázka je vzata z knihy Williama Branhama *Výklad sedmi církevních věků, Voice of God Recordings*, Jeffersonville (USA), 1993, str. 257–258.

Laodicejský Věk

Laodicejský Věk začal na přelomu 20. století, přibližně roku 1906. Jak dlouho potrvá? Jako služebník Boží, který měl nesčetná vidění, z nichž ani jedno nikdy neseslhalo, dovoluji, abych předpověděl (neřekl jsem prorokoval, ale předpověděl), že tento věk skončí okolo roku 1977. Chcete-li zde vyslechnout osobní svědectví, zakládám tuto předpověď na sedmi věcech, které mi byly ukázány ve viděních jednoho nedělního rána v červnu 1933. Pan Ježíš ke mně mluvil a řekl, že příchod Páně je blízko, avšak dříve, než přijde, stane se ještě sedm hlavních událostí. Všechny jsem si je zapsal a ráno jsem pak zjevení Páně dal dál. První vidění mi ukázalo, jak Mussolini potáhne do Etiopie...

Literatura: *sebeředstavení:* Branham (1992 a 1993); Frank (1994 a 1995); <http://mujweb.atlas.cz/www/frankcz>; kriticky: Franc (nedatováno), str. 26–52.

1.4.10.3 Společenství Son-Mjong Muna

Jako společenství Son-Mjong Muna označujeme celkově řadu náboženských, společenských, politických i podnikatelských aktivit, které jsou tímto mužem inspirovány a nesené vírou v jeho jedinečné, mesiášské poslání.

Historie

Pod vlivem pentekostalismu založil v Soulu roku 1954 Korejec MUN SON-MJONG (na Západě známý jako SUN MYUNG MOON, rodným jménem MUN JONG-MJONG,

* 1920) Společenství Ducha svatého pro sjednocení světového křesťanství. Podle jeho vlastní autobiografie pocítoval tento muž již v dětství nadpřirozené schopnosti a v mládí (roku 1936) ve vidění rozmlouval se zakladateli světových náboženství. Stal se kazatelem a po druhé světové válce prožil v severní, sovětské zóně pronásledování.

O Munově korejské církvi v padesátých a šedesátých letech minulého století je málo nezávislých zpráv. Je ale jisté, že se postupně vymanila z pentekostální tradice a že se kvůli přesvědčení o Munově mesiášství a kvůli předpovědi konce světa na rok 1968 značně zradikalizovala. Její učení se stalo zjevnějším poté, co se Mun roku 1971 rozhodl přesídlit do Spojených států amerických, tedy do země, která je podle jeho mínění politicky na Boží straně (proti Sovětskému svazu a komunismu) a v níž očekával sjednocení křesťanů a rozpoznání svého mesiášského pověření.

Pobyt v USA ho ale zklamal. Po počáteční expanzi Munova učení především mezi mladými lidmi se setkal s odmítnutím ze strany církvi a s velkým odporem veřejnosti k metodám náboru, obvyklých v tomto náboženském společenství. Mísoto konečného vítězství a nastolení Božího království, předpovídaného a rok 1981, čekal Muna soudní proces kvůli finančním přestupkům, pokuta a dokonce vězení (v letech 1984–1985).

V devadesátých letech již bylo zřetelné, že úspěch Munova hnutí je pouze deklarován, ale že deklarace neodpovídají realitě. Munovi a jeho nejbližším spolupracovníkům se sice podařilo vykázat miliony příznivců, získaných pod různými zámkami pro několik spektakulárních akcí, skutečných Munových následovníků je ale daleko méně. Muna zklamala i vlastní rodina, kterou tvoří dvanáct dokonalých (bezhříšných) dětí. Některé z nich se víry svých rodičů zřekly, jiné se ocitly v těžkých osobních potížích. V posledních letech navíc skuteční stoupenci působí dezorientovaně v otázkách současných cílů hnutí i v otázce, kdo, proč a jakým směrem ho opravdu vede.

Učení

Základní věroučnou knihou Munova společenství je *Boží princip*, který podle Munových přednášek roku 1957 sepsal jeho spolupracovník HJO-WON JU. Bůh je v něm představen jako ten, kdo touží po tom, aby lidé vytvářeli dokonalé rodiny. Na cestě za tímto cílem byl ovšem zklamán nejprve sexuálním hříchem Evy s hadem a pak i Ježíšem, jehož lidé ukřižovali dříve, než se mohl oženit a dokonalou rodinu vytvořit. Po dalších dvou tisících let Bůh našel Muna a jeho druhou (po

dle některých pramenů čtvrtou) manželku MUN HAN HAK ČA (HAK ČA HAN MUNOVOU, * 1943). Tento pár se proto považuje za Právě rodiče.

Do kontextu křesťanství se pokusila Munovo učení zasadit teoložka a jedna z jeho prvních následovnic JONG-UN KIM (1915–1989). Munovo učení je zaměřeno na sjednocení světa. V Munově ostrém dualistickém vidění proti sobě stojí nejen dobro a zlo, Bůh a satan, dokonalý Adam a padlý Adam, ale i demokracie (reprezentována Spojenými státy americkými) a komunismus (reprezentován Sovětským svazem), resp. Jižní a Severní Korea. Mun jako mesiáš a Pán druhého adventu má překonat zlo v každé jeho podobě a nastolit Boží království. K němu patří i sjednocení všech náboženství ve jménu tzv. godismu (slovo je odvozeno od anglického výrazu *God* ve smyslu „Bůh“). Základním prostředkem v tomto úsilí je vytváření dokonalých rodin, tedy těch, které získají mesiášské požehnání.

Společenství

Pro Munovo společenství je typické, že ve společnosti vystupuje v desítkách různých podob. Bývají to církve (Společenství Ducha svatého pro sjednocení světového křesťanství, Církve sjednocení), organizace mládeže (Vysokoškolské sdružení pro výzkum Principu – CARP, Služba náboženské mládeži – RYS) a dětí (Středoškolské sdružení pro výzkum Principu – HARP), mírové organizace (Federace žen za světový mír – WFWP, Federace rodin za světový mír a sjednocení – FFWPU), kulturní organizace (Malí andělé) a mnoho dalších. Cílovou skupinou, kterou tyto organizace oslovují, jsou na jedné straně mladí lidé, které se Munovi stoupenci snaží získat pro víru v Muna a práci pro hnutí a z nichž Mun pak vytváří požehnané páry, na druhé straně všichni ostatní, kteří jsou ochotni vyjádřit podporu myšlenkám lásky, míru, sjednocení apod.

Pro oba typy náboru je typické zapírání východisek organizací, v jejichž jménu je nábor prováděn, a jeho silně manipulativní způsob, pro nějž se mezi Munovými následovníky vžil název „bombardování láskou“. Typická byla v tomto směru Studijní centra, vytvářená především pro nábor vysokoškoláků. Ti pak bývají pověřováni misijními, organizačními a finančními úkoly, aby si mohli zasloužit svatební požehnání s partnerem, vybraným Munem na základě jeho nadpřirozených schopností. Finanční potřeby společenství uspokojují také firmy, které Mun a jeho společníci během let zakládali a do nichž investovali. Zvláštní místo v těchto podnicích mají noviny *The Washington Times*.

Údaje o počtu příslušníků Munova hnutí se značně liší. Nejvíce (snad v řádu statisíců) jich má být v Koreji a Japonsku. V západní Evropě a v USA je možno odhadnout několik desítek tisíc munistů. Na území ČR byli první munisté již na konci šedesátých let minulého století. Byli však tvrdě pronásledováni komunistickými úřady a věznění. Po roce 1989 široce koncipovali misijní práci prostřed-

1

nictvím Studijních center v několika velkých městech. Manželských požehnání se účastnilo několik desítek českých mladých mužů a žen. Díky návštěvě Hak-Ča Han Munové v roce 1992 a Son-Mjong Muna roku 1995 a díky nezvyklé praxi hromadných svateb se tomuto společenství podařilo proniknout do povědomí veřejnosti a získat podporu i několika známých osobností. Dům v Praze 3, Žerotínova 42, se stal centrem hnutí pro celou Českou republiku.

Druhá polovina devadesátých let však znamenala úpadek hnutí nejen ve světě, ale i u nás. Postupně byla zrušena všechna Studijní centra a činnost se soustředila pouze do pražského ústředí. V letech 1997–1998 se čeští Munovi následovníci pokusili pod jménem **Společenství Ducha svatého pro sjednocení světového křesťanství** získat úřední registraci jako náboženská společnost, ale jejich snaha obejit při tom zákon nebyla úspěšná. Několik českých účastníků také mělo světové festivaly v letech 1998–2001, vedené **Federací rodin za světový mír a sjednocení**, která má svou pobočku i u nás. Vedle ní je v ČR činná také dětská organizace **HARP**. Munovy ideály se pokouší převést do osvětové činnosti, zaměřené na prevenci AIDS u školní mládeže, agilní organizace **Free Teens**, vedená lékařkou MARCELOU ROZEHNALOVOU. Počet Munových následovníků u nás tak patrně dnes nepřekračuje několik desítek. Od šedesátých let minulého století jsou vůdčími postavami československých munistů ANTON UHNÁK a JURAJ LAJDA. České stoupence řídí druhý z nich.

Diskuse

V šedesátých a sedmdesátých letech minulého století byli Munovi následovníci v západní společnosti vnímáni jako vysoce kontroverzní hnutí. Kritikové poukazovali na masivní manipulaci při náboru, záměrné vyvolávání odporu nových konvertitů k jejich rodičům („biologickým“ v protikladu k „Pravým“), na Munovy světovládné ambice a jeho nezřízenou touhu po moci, bohatství, mediálním vlivu apod. Média se široce zajímala nejen o životní osudy konvertitů a odpadlíků, ale i o Munovy finanční a rodinné skandály či o podezření z propojení jeho hnutí s tajnými službami. Zájem vyvolávaly i známé osobnosti, které byly ochotné zpravidla z naivity nebo kvůli profitu hnutí podpořit na veřejnosti. Společně s upadáním významu hnutí začaly i tyto kontroverze slábnout.

Stejný vývoj zaznamenala i česká společnost v devadesátých letech. Silný zájem a skandální odhalení na jejich počátku byla vystřídaná téměř naprostým nezájmem po přelomu tisíciletí.

Ukázka

Ukázka je z knihy *Boží Princip* (vydalo Společenství Ducha svatého pro sjednocení světového křesťanství ve vydavatelství Ideál, Praha 1998), str. 11.

Když se čas naplnil, Bůh poslal na zem jednoho člověka, aby vyřešil základní problémy lidského života a univerza. Tento člověk se jmenuje Sun Myung Moon. Po několika desetiletí putoval duchovním světem tak rozsáhlým, že to překračuje hranice naší představitosti. Při hledání pravdy kráčet bolestnou cestou potřísněnou krví, procházel utrpením, které si pamatuje jen Bůh sám. Protože pochopil, že nejvyšší pravdu, která spasí lidstvo, nemůže nikdo najít, aniž by nejprve prošel těmi nejkřutějšími zkouškami, sám bojoval proti milionům ďáblů v duchovním i fyzickém světě a zvítězil nad nimi. Díky důvěrnému duchovnímu spojení s Bohem a setkání s Ježíšem a mnoha svatými v ráji vynesl na světlo světa všechna tajemství nebes.

Literatura: sebestředstavení: Boží Princip (1998); Breen (2001); Kim (2000); <http://www.freeteens.cz>; <http://www.clasic.cz/zelezna/harp/harp.html>; *kriticky:* Sedláčková (1998); Malý slovník sekt (1998), str. 21–24; Barrett (1998), str. 130–138; Hassan (1994); Yamamoto (1998), Tycho (2001), str. 204–214; Enroth (1994), str. 129–146.

1.4.10.4 David Berg a Rodina

Rodina je radikální misijní skupina, inspirovaná charizmatickým hnutím, ale plně určovaná svéráznými prorockými svého zakladatele.

Historie

Toto společenství vzniklo v Kalifornii v šedesátých letech minulého století v rámci tzv. ježíšovského hnutí, populárního mezi příslušníky kontrakultury. V tomto prostředí působil DAVID BERG (1919–1994), zkušený misionář mezi mladými lidmi a vedoucí misijní kavárny. Pod vlivem prorockých o zeměřesení, které mělo postihnout Kalifornii, se David Berg rozhodl opustit domov. Jeho následovníci se rozdělili do tří skupin a po dobu osmi měsíců procházeli Spojenými státy. Tento exodus připodobnili k putování izraelského národa po poušti, při němž obdrželi nová, biblická jména. David Berg přijal jméno Mojžíš a mezi svými následovníky byl do konce života znám jako Mo, Mojžíš, Mo David a pod dalšími jmény. Skupina přijala jméno Děti Boží, které jí dali novináři, a roku 1970 se usadila na ranchi v Texasu. Po USA se začali objevovat její příznivci.

Sedmdesátá léta byla dobou, v níž se Děti Boží ocitly v závažném konfliktu s většinovou společností. Její nesmiřitelný revoluční postoj se obracel proti tzv. systému, tedy proti politickým, vzdělávacím, církevním a rodinným institucím. Na tuto kritiku, komunitní způsob života a překračování společenských norem reagovala společnost odporem. V polovině sedmdesátých let proto většina Děti

1